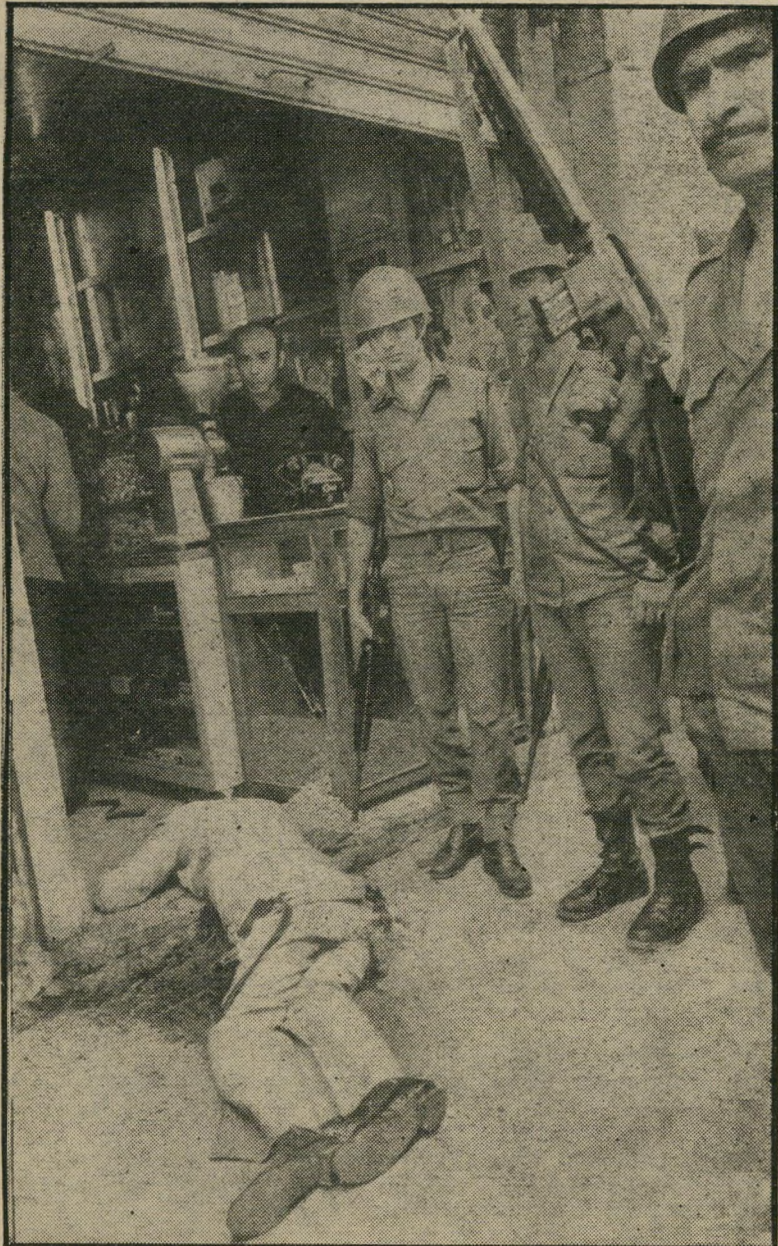

בצל פגישת רבין-קיסניג'ר ומילחמת האזרחים המחודשת בביירות

התקיים השבוע מיפגש שבו ישבו אלה ליד אלה נציגים מישראל ומאש"ף

בון: קיסניג'ר ורבין דנים על הסדר ביניים בסניף שאחת ממטרותיו העיקריות - לנטרל את הפלסטינים

ביירות: חיילים לבנוניים ליד גופתו של פלסטיני הרוג

הישראלי בהולצה הפתוחה מחה את הויעה מפניו והפליט ביאוש: "איזה חום! זה יותר גרוע מתלאביב!" הערבי, שישב בכורסה מולו, לבוש בחליפה ועגוב עניבה, השיב באנחה: "זה יותר גרוע מביירות!"

את הגעגועים המשותפים למיזרח-התיכון עורר החום הרומאי — חום שניצח אף את מיוזג-האוויר של המלון ליואנרדו דה-וינצ'י, שבו נתקיימה הוועידה למען השלום במיזרח-התיכון. היה זה חום מסוג שאינו מוכר ליושבי חוף-הים של תלאביב וביירות, חום ללא רתוש של רוח, חום מעיק ומחביל, כשהאוויר כאילו עומד במקומו. היה לחום הרומאי הזה לפחות יתרון אחד: לא לישראלים ולא לערבים היה שום חשק לצאת מביית-המלון, שבו הם התגוררו יחד, אכלו יחד וישבו יחד בטרקלינים.

היתה זו אחת המעלות של הכינוס: הישראלים והערבים, בני תריסר ארצות, שהו אלה בחברת אלה במשך 48 שעות רצופות.

כשעים, שביחות וכחדים

מיזבד מוזג-האוויר, היו לאיטלקים השבוע צרות נוספות. מיספר המובטלים הגיע לכמה מיליונים. בכל יום פורצות שביחות למכביר, פעם פה, פעם שם. בבוקר שבתו לפתע כל המוניות בעיר. באי-הכינוס נוכחו לדעת כי פרצה שביחה בנמלה-תעופה. כמה מן המטוסים עוכבו עוד בנימלייה-בית — בלוד, בביירות, בבגדאד, בטריפולי — ביגלל השביחה ברומא.

גם כשאין שביחה, מתנהלת העבודה בנמלה-תעופה בחוסר-יעילות משווע, לפי הבדיחה המפורסמת: "היום אנחנו שובתים. אתמול סתם לא עבדנו."

בזירה הפוליטית התהלכו שמועות מבהילות, והרעתה השיגו הסוציאליסטים והר קומוניסטים ניצחון גדול בבהירות המקומיות. קרוב לשליש האיטלקים הצביעו בעד המפלגה הקומוניסטית הגדולה, הנמצאת באופוזיציה. גם המפלגה הסוציאליסטית, התומכת בממשלה, זכתה בניצחון מרשים — דבר שהיקנה לה עמדת-מפתח בשילטון, דוגמת עמדתה של המפלגה בראי. רבים מאמינים כי אי-אפשר עוד למשול באיטליה בלי הקומוניסטים, מפני שהשילטון רקוב ובלתי-יעיל, ודווקא הקומוניסטים מסמלים בעיני הציבור את החוקה-סדר, היעילות והיכולת לבצע רפורמות חיוניות.

פגישתה בדרומא

האם יכריזו השילטון לפתע על בחירות חדשות, יסתכן בניצחון מוחץ של השמאל, תוך תיקווה לתוצאה הפוכה? האם יש יסוד לחשש — הנמטר מפה לאוזן — שחוגים ימניים בצבא ובשרות-הביטחון יבצעו הפיכה צבאית, ויכוננו דיקטטורה של קולונלים? בינתיים פורח הפשע הפוליטי מימין ומשמאל. בשנה אחת היו באיטליה כ-800 מיקרים של חטיפה לצורכי סחיתת כופר, שלא לדבר על מעשי-טרור סתם. זוהי אחת הסיבות לכך שאין האיטלקים מתרגשים כלל לשמע מעשי-טרור של הפידיאון הפלסטיניים.

אפשר היה לחשוב כי באווירה כזאת, יש לראשי המפלגות הגדולות דאגות אחרות מאשר לחשוב על השלום במיזרח-התיכון. אבל זוהי טעות.

כל הצרות האיטלקיות האלה קשורות איכשהו למיזרח-התיכון — למחירי הנפט, לזעזוע המשק המערבי בעיקבות מלחמת יום-הכיבוש רים, לפחד שמילחמה נוספת תביא לאמברגו קטלני, ולחשש שמדיניות קיסניג'ר במיזרח-התיכון תביא להשתלטות החברות האמריקאיות כי מרחב.

והכינוס בא קודם-כל לשרת צרכים איטלקיים. יומיו היו ראשי שלוש המפלגות הגדולות — חאנף חליברלי של המפלגה הנוצרית-דמוקרטית השלטת, המפלגה הסוציאליסטית והמפלגה הקומוניסטית. הם החליטו לערוך המשך איטלקי ל"ועידת בולוניה" הגדולה מלפני שנתיים, שהפגישה לראשונה מישלחות מישראל ומארצות-ערב לדיון ישיר ופומבי על השגת השלום במיזרח-התיכון. אלא שהפעם היו לכינוס מטרת וכוונות נוספות. בין השאר:

● לגבש מדיניות-חוץ איטלקית עצמאית כלפי המיזרח-התיכון, שלא תהיה כפופה במישרין למדיניות האמריקאית. הסיבה: האיטלקים מאמינים כי מדיניות קיסניג'ר משרתת אך-ורק את האינטרסים של חברות-הנפט האמריקאיות, לרעת האינטרסים של אירופה בכלל, ואיטליה בפרט.

● לחילחם נגד השתלטות "החברות הרב-לאומיות" על המשק האירופי. הכוונה לחברות-הענק האמריקאיות, הכובשות חלקים גדלים והולכים של התעשייה והמיסחר באיטליה ובשאר ארצות אירופה המערבית. לשם כך רוצים האירופים להגיע לידי הסדר ישיר עם ארצות צפון-אפריקה והמיזרח-התיכון.

● לגבש מדיניות איטלקית מוסכמת למיזרח-התיכון, על דעת שדושי המפלגות הגדולות. הסכמה זו מבוססת על עקרון דו-חלקי בין מדינת-ישראל העצמאית, בכובות מובטחים, ומדינה פלסטינית שת"י קום לצידה, הגבול ביניהן יהיה קו ה-4 כיווני, עם שינויים קלים.

בצד כוונות איטלקיות מובהקות אלה, היתה קיימת מטרה בינלאומית: להפגיש מישלחות מישראל, מאש"ף ומארצות-ערב, כדי לקיים דו-שיח ישיר על הדרך להשגת השלום.

האיש של עראכאח

מטרות שונות אלה גרמו לחלוקת הכינוס לשניים. ביום הראשון דיברו רק האיטלקים, ראשי שלוש המפלגות, ודיפלומטים בכירים. ואילו הישראלים והערבים ישבו אלה לצד אלה באלם והקשיבו. הכל ציפו ליום השני — ולוויכוח הגדול בין "המיזרח-תיכונים" עצמם.